

Irəli

Abdulla Şaiq

© Abdulla Şaiq. Arazdan Turana. Bakı 2003

Keçmişləri unut, quzum, artıq ona əl vurma!
O dumanlı pərdələri üzərindən qaldırma!
Ora min bir nərdivanı quyu olmuş hər zaman,
Hər nərdivanda yuxlayır bir əjdəha, bir ilan.
Sakin, açıma, quzum, o quyunun ağızını,
Çalma artıq keçmişlərin ruh inlədən sazını.
Burax, onlar o qaranlıq məzarlığa atilsın,
Razi olma gənc ömrünə, gülüm, zəhər qatilsin.
Irəliyə doğru yürü, yersiz arxana baxma!
Gələcəyi düşün daim, onu gözdən buraxma!
Unutma ki, o alınının altında nurlu gözlər
Irəlini görmək üçün verilmişdir, yol izlər,
Sən o parlaq yol izləyən gözlərini daima
Irəliyə dik hər zaman, yürü, yürü və durma.
O dumanlı, firtinalı keçmişlərdən uzaqlaş!
Odlu, mətin addimlarla yürü, yürü, durma, arş!
Irəlidə, inan ki, bir cənnət kimi cahan var,
Sabah günəş orda doğar, səadət orda parlar.

1914

Veb direktor: Betti Bleyer

Mətni yığıdı: Nərgiz Abadi

Veb üçün hazırladı: Ülviiyə Məmmədova

AZERI.orga qoyuldu: may, 2004